

Forfatter: Kaalund, H. V.

Titel: TIL DEN YNGRE SLÆGT.

Citation: Kaalund, H. V.: "TIL DEN YNGRE SLÆGT.", i Kaalund, H. V.: *Samlede Digte*, udg. af OTTO BORGHSENIUS , 1898, s. 385. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kaalund01-shoot-workid93630/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

TIL DEN YNGRE SLÆGT.

Hvad er det, jeg hører? Der lyder jo Raab
som med „Levende Rejer!“
Er det Foraar? Nej! det er „Danmarks Haab“,
som forkynder sin Sejer.
Er den vunden? — Nej! den er taget paa Borg,
det er Tilløb bare.
Vi drukne i Blæk og Spektakel vor Sorg.
Det Andet vil nok sig klare.

Ja Pennene sprutte, saa det er en Lyst.
Guds Død og Plage!
Det er jo en formelig Væddeløbsdyst.
— Vi var kommen tilbage.
Hej! Hop! Vi maa mærke, vort Sind er ungt!
Ja, De tror, jeg spøger? —
Ak, nej! mit Hjerte er inderligt tungt;
det er Fremtidens Mænd, jeg søger.

Mænd, som kan tage den tunge Arv
fra de Gamles Skuldre,
som kan føre os fremad og ejer Marv
til Mér end at buldre.
Der raabes paa Sandhed og paa Natur,
naar de mest er i Dalen.

Husk: Rovdyret ligger bag os paa Lur
og pisker lystent med Halen!

De Gode sørger, de Kaade lær;
selv prøvede Venner
har ondt ved at række hinanden mer
de frelsende Hænder,
Had koger op nu og afføder Had,
de Stærkeste famle.
— Der er Nok, som kan sprede og splitte ad,
men saa Faa, — saa Faa, der vil samle.

Disse Rejsegilder, før Huset er rejst,
disse støjende, vilde
Hurraraab, før Kransen er hejst,
klæder Danske ilde.
Mit kjære, arme, prisgivne Land,
det gjælder din Ære:
Naar et Folk staar splidagtigt Mand mod Mand,
det forspilder sin Ret til at være!

Ja nu vil her blive Dyrtid paa Mænd,
hvis Fødder har Fæste,
hvis Arme har Kraft til at holde igjen
paa løbske Heste.
I Unge, der rives af Farten hen —
Vår Jer, I Bedste!

